

Tolvaj Matjari.

Bil je živ put živ človek, pak je imel jednajst dece in nikaj
jesti. Jednajst si bil je pred jedno cirkve bogomolit, a na živ
krat k njemu dojde živ gospou, a to je bil drak. No muv ali:
„dobro dan, moj človek, kaj si tak žalosten!“ — „A moj dragi
gospou,“ mu sv človek odgovori, kajti je ni znal, da
je to drak, „kaj je ti bil žalosten, incau jednajst dece a
nikaj jesti.“ — „Nuda mu sv gospou odgovori: „Kaj ti muv
silo, za kaj ti pri tvoji hiži ne znaš, ja ti tuč ti mlince
cehivo.“ No mu je to všeč, kajti si je mislil: ja znam ja
se pri moji hiži. Stoplan je nekudihor mesecil upazil je sv,
da svu žena rodila; suda je počel žalovati in preplakivati,
ali to se je oč ne kasnilo. Gda je sv deček rodil, pošlal
ga je sv šholu, in gda ga mu je žena rejal, suda se je pla-
hal. No mali deček ga je pitel, „japica, za kaj se pri muv
naoht plačete, da mi žena dajte, a pri svih drugih nikaj?“
Nuda mu je ste ne štet povedati, ali na kaj mu ni muv mo-
vel oč zamučati, pa mu je rekel, da je sv bragu občan.
Nuda je sv rekel: „kaj je drugo nikaj, zato se si nikaj ne
plačete, japica, samo dajte mi za šholati za popa.“
Gda je dvajst šhol zabil, zel si je sv tujina,
svetu sodu in cdu opravu redovničku, pak je odšel po
svoj listu list oč pekel. Gda je oč dva klava putoval,
dosil je svu jedno veliko dimu, kaj si je sv mozel do kva-
ja dohti, in tak došla je predi noc, nek je sv muv zid. ka
jenkrat vidi na jednem mestu sveču. Na je neki isel k sui
sveči. Gda je tam dosil, vidi jedno kpu nizu. Pak je svu
dosil, vidi jedno staru babu, kaj k njemu ide, pak mu
vli: „a kaj je si dim dovesto: Eto Tolvaj zatuceju,
taki kak sv dim dojdeju, rodi pak beji.“ — „Nuda je sv
odgovori: „draga mamica, ja idem oč ad dleka, pak
svu preveč tudau, da bi se dale bejal, skite me rajti za
se neham.“ — „Nuda pak mu odgovori: „to ti se nikaj ne kasni,
svu tebe itak najde.“ — „kaj me, samo me skrite, mamica,“
odgovori sv. Da to ga sda skrije. Za pol svu dojde Tolvaj
Matjari s svojimi slugi dimo, pak ali materi: „mati, koga
incau pri hiži?“ — „Nuda odgovori: „suhoga te ja nemam.“
„mamica povečte, kajti drugac ne du dobro.“ — „Nuda je sta
svu povedala in tega mladoga redovnika njemu pokazala. Gda
ga je Tolvaj Matjari spazil, pita sv njega, kava sv ide.
Odgovori pap, da ide po svoj listu list oč pekel. Da
to mu je rekel: „svu se nikaj bojati, nek samo to te prosi,
da, gda v pekel dojde, pitas, kakoe katiga je za tvoja

Matjasa priplavaljuna: " "

Drugi dan, on jutro odšel je so redovnik, i popoldne došel je niter o pekel. Gde je niter došel, počel je svetou rodou škopetici s kumpamou kaditi, pak je rekł: "Koj ima křtiti list, rajni ga da." Ali mu garne štet sijedeo dati. Nuda je petal lucifel stasi i yzdarad 'seh-a mel je tako obo peteni železami stungami potperito, kaj je videl, tak je bil star: "Koj ga mas, da mu ga, kaj ne bu vidē suudel i kaj ne bu vidē na nas to kamenje suetal: "Kajti na kojga god vraga je kapla opala, mišil je, da je namjega kamen opal. Tak gator ni njeu štet danesti toga křtiti lista. Na jendrat jedeu si: pavi pak vli: "sodi je křtiti list, ali jammu garne kam." Nuda vli lucifel: "deute ya tam rou su kotel, pak se najkuba, bu ga aradal." "Noi drugi vragi taki doli sa ga kucat, ali on je ne štet dati lista. Nuda rekł je lucifel: "deute garne suu postelu, de su suami čavli, bitou, noji, spice." "Doli sa ga, ali on je ne štet dati. Nuda vli lucifel čisto vedito: "ditite garne tolvaja matjasa postelu." "Kak je to rekł, taki je tak toga lista, so tepavi rekł. Nuda odšel je so pop o bakla, pak tolvaju matjasi, pak mu je so aradal, kaj ga čeka. Nuda je rekł so tolvaj popu: "ali bi se ja mozel spohoriti, kaj ne di mu su pekel došel?" "Jekaj ne mu pop odgavoci, "daj ti mu batine, s kojmu si naj vae ljudi jatkul." Gde mu je dal, zapicil je so pop tu batine o zemlju, pak je rekł: "s kojmu suzami mozel ti, pak dugo tu batine močiti, da gade deo si rodi plod." Nuda je odšel. Ga nekuliko let postal je so pop plebanus, pak se dal dogodilo, kaj se čez suo mesto pelal, de so tolvaj matjas křtital. Na jendrat nekaj plebanusu zadesi, pak vli vli, da naj stave, pak naj ide gledat, kaj tak lepo vidi. Sluga odšel je gledat, pak je našel jednu jabuku. Gde je k rji došel, pak je štet jednu steguti, ucu nekaj zakliči: to je ne gate zaslō. No sbežal je k plebanusu pak vli: "gospou plebanus: deo de z menim kava, pak vli, to je ne ga me zaslō." Nuda ide dnu plebanus tnu, pak stegne jednu jabuku, pak zagripne vavju, a kak je su nju zagripel, počela je vnu křtiti. Nuda se je plebanus žučil, kaj to je, pak je křtiti toga z mahom křtiti toga matjasa, u mu je zletela jedna bela golobica, pak je proti nebu vletela.

S